

Sygn. akt I ACz 1096/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Elżbieta Lipińska
Sędzia SA:	Jan Surma (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **(...) S.A. R.**

przeciwko: **K. W. i A. P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 16 maja 2012 r., sygn. akt VI GC 121/12

p o s t a n o w i a: uchylić punkt II i III zaskarżonego postanowienia.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uznał się niewłaściwym miejscowo i na mocy art. 200 § 1 w zw. z art. 27 kpc przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie w okręgu którego pozwani mają miejsce zamieszkania.

W zażaleniu powodowe Spółka Akcyjna (...) wniosła o uchylenie tego postanowienia powołując się na postanowienie zawarte w § 16 ust. 4 łączącej strony umowy nr (...) z dnia 8.08.2011 r. wedle którego do rozpoznania spraw, których strony umowy nie zdołają załatwić w drodze polubownej właściwym będzie odpowiedni sąd gospodarczy właściwy dla siedziby wykonawcy.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie jest uzasadnione.

Z załączonej do akt umowy o wykonanie robot budowlano-montażowych z dnia 8.08.2011 r. – na tle której zaistniał spór objęty niniejszym powództwem – wynika, że pozwany K. W. – jako zamawiający zlecił pozwanej Spółce Akcyjnej (...) jako wykonawcy wykonanie, dostawę i montaż prefabrykatów na terenie Zakładu Produkcji (...) w T. przy ul. (...) przy czym generalnym wykonawcą i inwestorem był Zakład (...) sp. z o.o. z/s w W..

Strony tej umowy postanowiły w § 16 pkt 4, iż do rozpoznania sporów, których nie zdołają one załatwić w drodze polubownej właściwy będzie sąd gospodarczy, właściwy dla siedziby wykonawcy.

Niewątpliwie ma rację powodowa Spółka, że to sformułowanie postanowienia umownego odczytywać należy jako umowne oznaczenie sądu mającego rozwiązywać przyszłe spory stron wynikłe z realizacji wspomnianej wyżej umowy, a podstawa prawna takiego porozumienia znajduje się w przepisie art. 46 § 1 kpc. Nie może też ulegać wątpliwości, iż sformułowanie tego przepisu wskazuje, że ustalona właściwość umowna, wyłącza mogącą mieć w sprawie zastosowanie właściwość ogólną pozwanego (art. 27 § 1 kpc). Ustalona przez strony stosunku prawnego właściwość umowna ma przy tym cechy właściwości wyłącznej.

Strony umówiły się zatem na poddanie rozpoznania ich sporu właściwemu miejscowo sądowi gospodarczemu, właściwemu dla siedziby wykonawcy, którym jest niewątpliwie – zważywszy na wartość przedmiotu sporu – Sąd Okręgowy w Legnicy – Sąd Gospodarczy.

Zatem zarzuty zażalenia strony powodowej stawiane zaskarżonemu postanowieniu uznać należy za uzasadnione.

Powyższej oceny Sądu Apelacyjnego nie zmienia występująca po stronie pozwanej kumulacja podmiotowa. Po stronie pozwanej występuje – pozwany ad. 2 jako generalny wykonawca i pozwany ad. 3 jako inwestor. Jest to następstwem istniejącego po stronie pozwanej spółuczestnictwa materialnego (art. 72 § 1 pkt 1 kpc), którego źródłem jest umowa o roboty budowlane i ustawowa solidarna odpowiedzialność inwestora za zapłatę wynagrodzenia wykonawcy (art. 647¹ § 5 kc).

Przedstawiony wyżej pogląd prawny jest utrwalony w tut. Sądzie Apelacyjnym (patrz: postanowienie SA we Wrocławiu z dnia 19.01.2012 r., sygn. akt I ACz 101/12).

Z tych wszystkich powodów należało uchylić zaskarżone postanowienie w punktach II i III, gdyż właściwym rzeczowo i miejscowo do rozpoznania sprawy pozostaje Sąd Okręgowy w Legnicy, który wydał zaskarżone orzeczenie.

bp